

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

331.836

Szerző:

Cím: *A középosztály mártirjai a Népszállóban*

Forrás:

Új Nemzedék

Bp.
(Hely)

1920 XII 7
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely

Idő

"132"

Személy

Helyszám

A középosztály mártirjai a Népszállóban

— Az „Új Nemzedék” tudósítójától. —

Békében is szegény népek laktak a Népszállóban. Vajjon milyen szegények a mostani lakói? Este látogattuk meg őket, amikor napi-munkájuk után haza tértek. Jelenleg 438 lakója van a Népszállónak. *Negyvenhárom korona* a havi bére egy kis lakófülkének, melyet csak éjszaka lehet használni, mert nappal egyedül a társalgó helyiségét bocsátják a lakók rendelkezésére. A négyszázharmincegy lakó között több jogi doktort találunk. Vannak tanárok, jegyzők, egyetemi hallgatók, bírósági és miniszteri tisztviselők. Több mérnök is akad. Mind férfiak, mert nők nem lakhatnak az épületben.

A tágas társalgó tele van hihetetlenül lerongyolódott munkásokkal. Kopott ruhájú egyetemi hallgatókkal és sok, nagyon sok *menekült tisztviselővel*.

Szemüveges, borotvátalan, sápadt fiatal ember ül az egyik sarokban. Könyvet olvas. Megnézzük a könyv címét: *Nietzsche Zarathustra*. Másodéves tanárjelölt, ki Erdélyben lakó szüleitől már két éve nem kap egy krajcárt sem. Magánórak adásával tengeni életét. Szerényen jegyzi meg:

— Én még csak megvagyok valahogy, de van itt egy másik ember, ezt tessék megnézni.

Rámutat egy *papír-ruhába* öltözött vézna alakra.

— Soha nincs több pénze husz koronánál. Anyai a zsebében mindig a legnagyobb összeg. Kereskedelmi iskolát végzett, ez előtt tíz évvel szolgált a francia idegen legióban is intelligens, művelt ember. A sok nyomorgástól idegbajt kapott s ezért irodában nem tud dolgozni. *Most szemet hord, kocsit tol, ezzel keres pár koronát*. A nyáron például heteken át dinnyét ebédelt és dinnyét vacsorázott.

Keserű mosollyal áll előttünk a rosszul táplált lakó, szomorúan bálintgat a fejére. Elmeséli egész kalandos életét, szenvedéseit;

beszél könyvekről, íróról, művészekről, külföldi utazásairól. Algirre, Madagaszkárról, az arca kipirul a visszaemlékezésektől. Muta-gatja régi kitérítéscit, francia nyelven írt elismerő okiratait. Előadása közben elfelejti, hogy mindössze csak négy korona van a zsebében és hogy a holnapi nappal újra kezdődik a kínos hajszja a pénz után.

Kifényesedett, ócska Ferenc-József kabát-ban elébünk áll egy nyugalmazott néptanító.

— Sokan vagyunk erdélyi emberek, — beszél — kik otthon, míg el nem kergettek bennünket, gondiatlanul éltünk. Mi érezzük csak igazán a nyomort. *Sem otthonunk, sem pénzünk, semmink a világon*. Még reményünk sincsen.

Lassan, vontatott hangon jön az ajkukról a panaszos szó. Szemérmes szégyenkezéssel beszélnek sérelmes életükről, mert nagy részük évekként elelőtt még nem ismerte a nélkülözést. Háromkoronás üres főzeléket fogyasztanak a szomszédos Népházban. Rongyos cipőben járnak, melyen annyi már a toldás-foldás, hogy a cipészek nem akarják javításra elfogadni.

— Ha akarok venni egy pár cipőt, — jegyzi meg egy postatiszt — oda kell adnom egész fizetésemet. Olyan rongyos vagyok már, hogy az utcán mindig kitérek az ismerőseim elől. — Zsebükből fényképet huznak elő, amelyről jól táplált, elegáns ur mosolyog barátságosan. Nehéz elhinni, hogy ezekről a fakó, sovány arcu emberekről készültek e képek valamikor, amikor még élet volt a tisztviselő élete.

Hock László, a Népszálló igazgatója is panaszkodik:

— Ritkán van üresedés a Népszállóban, ha mégis megtörténik, úgy rengeteg a jelentkező a megürült szobára. Sajnos, óriási nehézségekkel küzdünk. *1918 óta nem fűtünk*, mert a konyhák gázkályhával vannak berendezve, melyek most nem használhatók. Reggelenként a népjóléti konyha küld meleg levest, melynek *1 korona 20 fillér* adagja. Csak az a kellemetlen, hogy igen későn küldik, holott az emberek nagyrésze korán megy munkába. Több felira-

tot intéztem felsőbb helyekhez, hogy legalább annyi tüzelőanyagot küldjenek, amennyi a társalgó fűtéséhez szükséges. Az utóbbi időben, annyi változás történt nálunk, hogy míg azelőtt középosztálybeli ember kevés volt a lakóink között, addig most vendégeink nagyrésze közülök kerül ki. Viszont sok egykori lakója épületünknek ma már öt-hatszobás lakásban lakik, ügyes kihasználói az elmúlt évek konjunkturáinak.